

PE DRUMUL VIEȚII

Un dureros ecou a rămas pe drumurile omenirii, strigătul gloatei din „locul pardosit cu pietre”: „răstignește-L, răstignește-L!”.

Isus trece pe drumul vieții noastre, caută pe fiul risipitor. El stă la ușa fiecărei inimi și bate. Oamenii nu-L vreau. Jugul Lui ușor îi iradiază. Invățătura Lui le urcă sângele în vine, se apleacă și ridică pietre ca să azvârle în El, ca odinioară Evreii.

Ura naște revoluții. Și cine este prima victimă a mâinilor dospite în păcate? Isus, Dumnezeuul Iubirii!

Veșnicul: Răstignește-L, răsună la răspântii. Nimic mai grozav pentru omenire decât alungarea lui Isus din sânul ei. Lumea de azi vrea să încerce trăirea fără El. De pretutindeni e îmbrâncit. Parlamentele îl huiduiesc și votează legi contra Legii Lui. Societatea nu-I mai îngăduie libertatea de a trăi în mijlocul ei. Familia îl ține la ușă ca pe un cerșetor ordinar. Sufletele nu-L mai recunosc. Pare că El este Străinul,

-El, autorul vieții, arhitectul lumii. Babilonie fără seamăn stăpânește-te și un cuvânt peste toate răsună: Răstignește-L!

TINERE, TU AI O MISIUNE EROICĂ: SĂ FACI LOC LUI CHRISTOS ÎN INIMATA, SĂ-L TRĂIEȘTI ÎNTREG, SĂ-L PORȚI CA O LUMINĂ, CA UN FARMAC AL VIEȚII. TU MUNCEȘTI CU EL. CÂND CEI DIN JUR VOR VEDEA PUSTIUL VIEȚII LOR, ÎȚI VOR CERE PE ACELA PE CARE-L PORȚI ÎN PIEPT. DESCHIDE POARTA SUFLETULUI TĂU LUI CHRISTOS CEL ALUNGAT. (Din „Tinerimea nouă”).

Buletinul ASTRULUI
Nr. 2
8 decembrie 1943
Text cules de Maria Suărășan